

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการ ที่มีเพศ และอายุแตกต่างกัน ต่อปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับปานกลาง
2. คนพิการในจังหวัดหนองคายที่มี เพศ และอายุแตกต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ คนพิการในจังหวัดหนองคาย จำนวน 12,642 คน (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย : พฤศจิกายน 2551)
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้กำหนดจากขนาดประชากร โดยหากกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane. 1973 : 727) ได้คนพิการจำนวน 387 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 อายุ

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ระดับปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการจดทะเบียนคนพิการ
2. ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว
3. ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบบปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และอายุ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย รวม 3 ด้าน โดยแบ่งระดับของปัญหาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 39 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษา ทฤษฎี แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย

2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์และองค์ประกอบที่จะทำให้ทราบถึงระดับปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายแล้วนำมาเป็นข้อมูล ในการสร้างแบบสอบถามทั้งแบบปลายปิดและปลายเปิด

2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมและนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

3. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

3.1 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและความเที่ยงตรงเรื่องเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้อง รูปแบบ แบบสอบถาม (Format) และการใช้ภาษา (Wording) เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC)

3.2 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยและพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยวิธีการหาค่า IOC (Index of Item – objective congruence) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามทั้งสิ้น 39 ข้อ

3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try out) กับคนพิการในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 40 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ .90 (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient Alpha) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด.2545 : 102)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. ปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย พบว่า โดยรวมมีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย จำแนกเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาการดำเนินงานระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว ปัญหาการดำเนินงานระดับน้อย 2 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ และด้านการจดทะเบียนคนพิการ
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการที่มีเพศแตกต่างกันเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย โดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการที่มีอายุแตกต่างกันเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
4. คนพิการ มีปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ดังนี้

ควรให้เงินสงเคราะห์ครอบครัวคนพิการทุกเดือนๆละ 2,000 บาท ให้ทุกคนที่มีสมุดประจำตัวคนพิการ เจ้าหน้าที่ควรออกพื้นที่จดทะเบียนคนพิการทุกหมู่บ้าน ควรให้คนพิการเรียนฟรีจนถึงปริญญาตรี กองทุนกู้ยืมเงินคนพิการควรให้คนพิการที่มีสมุดประจำตัวคนพิการยืมได้ทุกคน จำนวนเงินขอเพิ่มเป็น 50,000 บาท ใช้เวลาผ่อนชำระ 10 ปี ควรให้แพทย์ออกมาตรฐานคนพิการในหมู่บ้านเพื่อออกเอกสารรับรองความพิการ ควรมีการสำรวจคนพิการทุกเดือน

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง ปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย อภิปรายผล ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คนพิการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามเป็นคนพิการที่ได้รับบริการจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายโดยตรง ประกอบด้วยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ดำเนินงานด้านคนพิการภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการซึ่งเป็นกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่ส่งเสริม พิทักษ์ และรับรองให้คนพิการได้รับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เสรีภาพขั้นพื้นฐาน และมีความเสมอภาคอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งส่งเสริมการเคารพศักดิ์ศรีที่มีมาแต่กำเนิดของคนพิการ อนุสัญญาฉบับนี้ยังเป็นอนุสัญญาฉบับแรก ที่ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของคนพิการ โดยเฉพาะด้านพลเมืองและการเมืองเท่านั้น แต่รวมถึงเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และชีวิตครอบครัวอีกด้วย และดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย มาตรา 30 ความเสมอภาค ระบุว่า บุคคลย่อมเสมอภาคในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้ สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา ในมาตรา 49 ระบุว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอภาคในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิในการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปี และการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอด

ชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ และสิทธิในการได้รับบริการ สาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ ในมาตรา 54 ได้ระบุว่า บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มี สิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และ ความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ บุคคลวิกลจริตย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสม จากรัฐ

สมมุติฐานที่ 2 คนพิการในจังหวัดหนองคายที่มีเพศ และอายุแตกต่างกันมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบทางสถิติของระดับปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายตามความคิดเห็นของ คนพิการที่มีเพศ และอายุ โดยรวม พบว่า

1. คนพิการที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับ สมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย มีมาตรฐานเดียวกันในการให้บริการคนพิการ ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายต้องได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย เรื่อง ความเสมอภาค ในมาตรา 30 ได้ระบุว่า บุคคลย่อมเสมอภาคในกฎหมายและได้รับความ คุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่ เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้

2. คนพิการที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับ สมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มคนพิการที่มาใช้บริการจากสำนักงานพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ไม่ว่าจะช่วงอายุเท่าไร ก็จะได้รับบริการและสิทธิ อย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย เรื่อง ความเสมอภาค ในมาตรา 30 ได้ระบุว่า บุคคลย่อม เสมอภาคในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิ เท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่อง

ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย มีข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนางานด้านคนพิการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

1.1 ด้านการจดทะเบียนคนพิการ ข้อเสนอแนะ คือ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ควรประสานกับแพทย์ประจำโรงพยาบาลของอำเภอเมื่อมีการออกสำรวจและจดทะเบียนคนพิการทุกครั้ง

1.2 ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว ข้อเสนอแนะ คือ ควรสำรวจครอบครัวที่มีคนพิการอยู่ เพื่อให้ทราบปัญหาความเดือดร้อนของคนพิการ

1.3 ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ ข้อเสนอแนะ คือ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ควรมีออกสำรวจคนพิการที่มาขอกู้ยืมเงินทุกคนว่ามีศักยภาพในประกอบอาชีพได้หรือไม่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรวิจัยปัญหาการดำเนินงานด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว